

5) Zapáté byly porušeny čl. 7 odst. 4 nařízení č. 1258/99, čl. 31 odst. 2 nařízení č. 1290/2005 a zásada proporcionality tím, že byla provedena paušální oprava ve výši 10 %, ačkoliv se pochybení omezilo na to, že při uplatnění minimální ceny a při kontrole podmínky týkající se její platby se vycházelo z nesprávného předpokladu.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1258/1999 ze dne 17. května 1999 o financování společné zemědělské politiky (Úř. věst. L 160, s. 103; Zvl. vyd. 03/25, s. 414).

⁽²⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1290/2005 ze dne 21. června 2005 o financování společné zemědělské politiky (Úř. věst. L 209, s. 1).

⁽³⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1868/94 ze dne 27. července 1994, kterým se stanoví režim kvót pro výrobu bramborového škrobu (Úř. věst. L 197, s. 4; Zvl. vyd. 03/16, s. 331).

⁽⁴⁾ Nařízení Komise (ES) č. 97/95 ze dne 17. ledna 1995, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (EHS) č. 1766/92, pokud jde o minimální cenu a vyrovnávací platbu, která se vyplácí producentům brambor, a nařízení Rady (ES) č. 1868/94, kterým se stanoví režim kvót pro výrobu bramborového škrobu (Úř. věst. L 16, s. 3; Zvl. vyd. 03/17, s. 131).

⁽⁵⁾ Nařízení Komise (ES) č. 2236/2003 ze dne 23. prosince 2003, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 1868/94, kterým se stanoví režim kvót pro výrobu bramborového škrobu (Úř. věst. L 339, s. 45; Zvl. vyd. 03/41, s. 515).

⁽⁶⁾ Nařízení Komise (ES) č. 2237/2003 ze dne 23. prosince 2003, kterým se stanoví prováděcí pravidla k některým režimům podpor stanoveným v hlavě IV nařízení Rady (ES) č. 1782/2003, kterým se stanoví společná pravidla pro režimy přímých podpor v rámci společné zemědělské politiky a kterým se zavádějí některé režimy podpor pro zemědělce (Úř. věst. L 339, s. 52; Zvl. vyd. 03/41, s. 522).

⁽⁷⁾ Nařízení Komise (ES) č. 1973/2004 dne 29. října 2004, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 1782/2003 ohledně režimů podpor stanovených v hlavě IV a IVa tohoto nařízení a ohledně využití půdy vyjmuté pro pěstování surovin (Úř. věst. L 345, s. 1).

⁽⁸⁾ Nařízení Komise (ES) č. 1663/95 ze dne 7. července 1995, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (EHS) č. 729/70 týkající se postupu schválení účetní závěrky záruční sekce EZOF (Úř. věst. L 158, s. 6; Zvl. vyd. 03/18, s. 31).

⁽⁹⁾ Nařízení Komise (ES) č. 885/2006 ze dne 21. června 2006, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 1290/2005, pokud jde o akreditaci platebních agentur a dalších subjektů a schválení účetní závěrky EZZF a EZFRV (Úř. věst. L 171, s. 90).

Žaloba podaná dne 19. ledna 2011 — Westfälisch-Lippischer Sparkassen- und Giroverband v. Komise

(Věc T-22/11)

(2011/C 72/45)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobce: Westfälisch-Lippischer Sparkassen- und Giroverband (Münster, Německo) (zástupci: I. Liebach a A. Rosenfeld, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání žalobce

— částečně zrušit rozhodnutí Komise K(2010) 9525 konečné ze dne 21. prosince 2010 o státní podpoře MC 8/2009 a C-43/2009 — Německo — WestLB v rozsahu, v němž toto rozhodnutí zamítlo žádost Německa z 28. října 2010 o prodloužení lhůty pro prodej a ukončení obchodování Westdeutsche Immobilienbank AG po 15. únoru 2011,

— podpůrně — částečně zrušit rozhodnutí Komise K(2010) 9525 v konečném znění ze dne 21. prosince 2010 o státní podpoře MC 8/2009 a C-43/2009 — Německo — WestLB v rozsahu, v němž jím Komise implicitně rozhodla, že Německo podalo jen jednu jednotnou žádost o prodloužení lhůty pro prodej a ukončení obchodování Westdeutsche Immobilienbank AG k 15. únoru 2011, a že tudíž není třeba rozhodnout o žádosti o další prodloužení,

— uložit Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu své žaloby uvádí žalobce pět žalobních důvodů.

1) První žalobní důvod: porušení povinnosti uvést odůvodnění podle článku 296 odst. 2 SFEU

— Žalobce v tomto ohledu uvádí, že Komise neodůvodnila, proč sloučila dvě žádosti Německa o prodloužení lhůty do jedné jednotné žádosti.

— Komise navíc neodůvodnila, proč by neměly být splněny podmínky pro prodloužení lhůty podle čl. 2 odst. 2 rozhodnutí Komise K(2009) 3900 v konečném opraveném znění z 12. května 2009 o státní podpoře, kterou chce Německo poskytnout na restrukturalizaci WestLB AG (C-43/2008 [ex N 390/08]) (dále jen „rozhodnutí z 12. května 2009“).

2) Druhý žalobní důvod: nesprávné právní posouzení

— Žalobce v této souvislosti uvádí, že Komise své rozhodnutí vydané na základě volné úvahy, týkající se prodloužení lhůty, opírá o nesprávné zjištění skutkového stavu. Podle názoru žalobce se napadnuté rozhodnutí nesprávně zakládá pouze na jedné žádosti o prodloužení lhůty do 15. února 2011, resp. se implicitně konstatuje, že o žádosti o další prodloužení není třeba rozhodnout.

— Žalobce dále uplatňuje argument, že Komise nevyužila možnosti prodloužit lhůtu, která je výslovně uvedena v čl. 2 odst. 2 rozhodnutí z 12. května 2009, ačkoli jsou podmínky stanovené pro její prodloužení splněny. Komise se namísto toho odvolala na nepsané právo na prodloužení *sui generis*, které nemá žádný právní základ a jehož jednotlivé podmínky jsou zcela nejasné.

3) Třetí žalobní důvod: porušení zásady proporcionality

— Žalobce v této souvislosti zejména uvádí, že rozhodnutí Komise o zastavení obchodování Westdeutsche Immobilienbank AG po 15. únoru 2011 je nepřiměřené k nevýhodám, které jsou jím způsobeny.

4) Čtvrtý žalobní důvod: porušení zásady rovného zacházení

— V této souvislosti se uvádí, že Komise v jiných případech finanční krize, ve kterých byly finančním institucím poskytnuty podstatně vyšší podpory, umožnila podstatně delší lhůtu pro prodej podílů finančních institucí a společností financujících nemovitosti.

5) Pátý žalobní důvod: porušení článku 41 Listiny základních práv a svobod Evropské unie a zásady řádné správy

Žalobce v rámci pátého žalobního důvodu uplatňuje argument, že Komise nemá právo vykládat žádosti podané členským státem v rozporu s jejich výslovným zněním jakož i s jejich smyslem a cílem a tak o nich i rozhodovat.

Žaloba podaná dne 18. ledna 2011 — Fraas v. OHIM (Kostkovaný vzor v černé, béžové, hnědé, tmavočervené a šedé barvě)

(Věc T-26/11)

(2011/C 72/46)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: V. Fraas GmbH (Helmbrechts-Wüstenselbitz, Německo) (zástupci: R. Kunze a G. Würtenberger, advokáti)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Návrhová žádání žalobkyně

— zrušit rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) ze dne 15. listopadu 2010 ve věci R 1317/2010-4;

— uložit Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Dotčená ochranná známka Společenství: Obrazová ochranná známka znázorňující kostkovaný vzor v černé, béžové, hnědé, tmavočervené a šedé barvě pro výrobky zařazené do tříd 18, 24 a 25.

Rozhodnutí průzkumového referenta: Zamítnutí přihlášky.

Rozhodnutí odvolacího senátu: Zamítnutí odvolání.

Dovolávané žalobní důvody: Porušení čl. 7 odst. 1 písm. b) ve spojení s čl. 7 odst. 2 nařízení (ES) č. 207/2009⁽¹⁾, jelikož dotčená ochranná známka Společenství má rozlišovací způsobilost, jakož i porušení článku 75 a 76 nařízení (ES) č. 207/2009, jelikož odvolací senát se nezabýval rozsáhlou skutkovou a právní argumentací žalobkyně.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 207/2009 ze dne 26. února 2009 o ochranné známce Společenství (Úř. věst. L 78, 24.3.2009, s. 1).

Žaloba podaná dne 21. ledna 2011 — Rheinischer Sparkassen- und Giroverband v. Komise

(Věc T-27/11)

(2011/C 72/47)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobce: Rheinischer Sparkassen- und Giroverband (Düsseldorf, Německo) (zástupce: A. Rosenfeld a I. Liebach, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání žalobce

— částečně zrušit rozhodnutí Komise K(2010) 9525 v konečném znění ze dne 21. prosince 2010 o státní podpoře MC 8/2009 a C-43/2009 — Německo — WestLB v rozsahu, v němž toto rozhodnutí zamítlo žádost Německa z 28. října 2010 o prodloužení lhůty pro prodej a ukončení obchodování Westdeutsche Immobilienbank AG po 15. únoru 2011,

— podřípně — částečně zrušit rozhodnutí Komise K(2010) 9525 v konečném znění ze dne 21. prosince 2010 o státní podpoře MC 8/2009 a C-43/2009 — Německo — WestLB v rozsahu, v němž jím Komise implicitně rozhodla, že Německo podalo jen jednu jednotnou žádost o prodloužení lhůty pro prodej a ukončení obchodování Westdeutsche Immobilienbank AG k 15. únoru 2011 a že tudíž není třeba rozhodnout o žádosti o další prodloužení,